

и́х оумі́ваше сі́бі, и́не ві́брваше ка́ко то́й є́сть Гео́ргія. А Ст'ян
самъ рече: Е́то а́зъ Е́смъ Цю, и́почудниша вій що бáлн тáмо. И
їмише тáмо два члека на і́ма А́натолій Протео́мъ, като видѣли
това чудо рекоша: бо и́стинъ Белікъ Е́гъ Хріанскій: И то́й чагъ
победе цръ, безъ іспитаніе да ѿбі́квітъ главы і́хъ. Тогівъ побеле
цръ да ісполнѧ є́дій гла́боکъ ровъ Соба́ръ, и́да положатъ Ст'ян ви́з-
предъ і́дінале вода ѿгóрькъ і́дапокріалъ є́гъ ѿгóрькъ, и́тáмо Ст'ян
ділто́й дотри дні, доклe віа Ст'япъ и́ Конти є́гъ. И спідъ пріи дні
като ѿкінъ О́намъ ровъ і́зміде Ст'ян здрáвъ и́неповреденъ и́накиевъ.
И поспіѣ ѿвши є́гъ въ жалéзімъ радгоренімъ Сапоги, и́же іспóко
блаки є́гъ але́че Сні́хъ: Тече́ше Ст'ян и́ думаше: Теща Гео́ргіє
дапогти́снешъ що же ллешъ. И ѿтова и́що врéдъ и́сба є́мъ. Това
віе цръ като видѣй рече: Това дрого и́що не є́ тóкмо магія є́сть.
И приведе цръ є́динаго магісника и́напон є́гъ со Смертоносамъ
Отра́ва, и ѿтова и́сба є́мъ и́нчго. Тогівъ пойде Ст'ян въ а́полі-
новое кáплице ве́до С цръ като дасъ поклони на а́поліна, и́по-
моляша Е́гъ и́ скорбши въ Хріа, и́то́й чай ѿ цръ поспéчиа бáла. И като
видѣ цръ ка́ко Сміхи не є́ воможно даповѣдій Ст'ян, и́повелі мече
да ѿбі́квітъ Гла́въ є́гъ. И гакш болю поспéчиа бáи Мчченіи Ст'ян Гео́ргіє:
Мцъ а́прілья въ йг дні. Но кой же ллай потéнко і́добрь даднай жи-
віє, и́мченіе, и́ чудеса є́гъ, а то́й дарочітє Житіє Ст'ян поніже
здесь въкрайцѣ написахме и́многоєства ради мчченіе и́ чудеса є́гъ.
Сто таково е́дало мчченіе Ст'ямъ Беліко Мчченіи Гео́ргію слá-
шателі мої: Но потріено є́ на кога чудемъ мчченіе и́нака́заніе Ст'ян
даподражай тече́ніе и́. Поне́же первéншій члвці да дрого ве́щъ не-
писали жи-віє и́ мчченіе Ст'ямъ, но тóкмо гакш да жи-віє и́мамъ. Ала
не давдаваме на на мчченіе, но да жи-віємъ и́мамъ какво О́намъ жи-віє манъ,
сто това є́ подражаніе Ст'ян. Поне́же на О́ное времѧ бáлан црн Слáн-
скій, и́ многоє богошве и́мамъ, и́не хóчелі віка да чуда и́ма Хріан-
ског, тогш ради тече́ніи Ст'ян Мчченіци и́ мчченіга да и́ма Х-о. А
сега на това времѧ неима Сломъ да помо́ждаbat насъ дасъ ѿре-
чентъ ѿ и́ма Бжіє, и́ ѿвръ8 нашъ, и́то́ наждаймамъ дасъ мч-
ченіме. Но тóкмо толіко и́щи Е́гъ ѿ наїзду да хóдимъ по Хріан-
скій даконъ, и́да очіннале щоє Е́гъ ѿгóдно, и́ако тъ сámъ Х-
рече: Іще мене любите, ѿпovѣди мої соблюдице.